

MINNESANTECKNINGAR FÖRDA VID STORMÖTET OM VARG PÅ FOLKPARKEN SKEER I ORSA TISDAGEN DEN 20/1-04.

Tid: 18,30-21,45.

Närvarande: Ca 800 Jägare, Djurägare och allmänhet.

Ordföranden för Orsa Jaktvårdskrets Björn Sindens hälsade alla välkomna till detta möte.

Mötesordföranden Ola Hermansson tar över mötet och går igenom kvällens program, samt klart och tydligt deklarerar om "spelreglerna" för mötet.

Nils Björklund, Ordf för Hansjö VVO får ordet och redogör för hur det s k Dalaupproret kom till och vad som har hänt under resans gång. En del av de frågor man ställer sig är: Hur kom vargen tillbaks till Skandinavien?, Varför ändrades lagstiftningen? samt, är det rimligt att man blir klassad som en grov brottsling då man försvarar te x sin hund?

Hans Ruste, Sekr. för Hansjö VVO övertar ordet, och går igenom vad som avhandlades på det möte i Stockholm som Jägareförbundet hade bjudit in representanter från Orsa JVK, Rättviks JVK och Hansjö VVO till för att få ventilera dessa frågor som finns. Med på mötet var även representanter från Naturvårdsverket, Sv Djurparksföreningen samt ansvarig för vargforskningen, Olof Liberg.

I slutet på Stockholmsmötet överlämnades till Hans Von Essen, att vidarebefordra till Ove Wiktorin, allt det material, inklusive videon från Norsk TV , som Hansjö VVO tagit fram, så att förbundet verkligen får chansen att fördjupa sig i ärendet.

Den politiska situationen blir annorlunda om det framkommer att vargen är inplanterad i Sverige, menar Hans.

Hans visar nu den Norska dokumentären som Norsk TV har gjort för de närvarande.

Efter videon så fortsätter Hans sin redogörelse från mötet i Stockholm. Där erkände Olof Liberg att en varg är ett mycket farligt djur, vilket han inte hade tillstått någon dag tidigare i Tv programmet "Insider" på TV 3, utan där framhöll att vargen är en from varelse.

Vad det gäller jakt på varg, så säger Liberg på mötet att vi kan börja jaga varg redan i dag så länge alfaparet ej skjuts före febrmars.

Malte Sandström, Sv Jakt & Fritidsgruppen redogör för sitt arbete kring dessa frågor och visar ett mycket makabert bildspel som visar vargens härjningar bland våra tamdjur.

Riksjägarnas förbundsjurist Bernt Lindqvist speglar deras syn på dessa frågor, han påvisar att NV ej har rätt att utkräva skadestånd för vilda djur som ingen äger, vilket har skett tidigare. Han berättar även om hur den ryska vargstammen i princip håller på att utrota älgstammen där, skulle man översätta den ryska älgavskjutningen inom ett visst område i Ryssland till Sveriges areal så skulle det innebära att vi i Sverige skulle skjuta 260 st älgar / år.

Kontentan av att bygga upp stora rovviltstammar är att man utarmar klövviltstammarna, samt att man sedan ej kan kontrollera dessa rovdjursstammar menar Lindqvist.

Jägareförbundet Dalarnas Ordf, L-O Kristiansson deklarerar hur de arbetar i dessa frågor, just nu särskilt med paragrafförändringarna i JF och JL.

Jägareförbundet kommer även att uppvakta landshövdingen och våra

politiker snarast.

Förbundet vill även få till en märkning av alfaparen i berörda revir samt att s k vargtelefon kan upprättas.

Förbundet har även höjt ersättningsnivån på hundförsäkringen vid rovdjursangrepp om man har hunden försäkrad hos Agria.

Tage Collberg, Sveriges samarbetsförbund i rovdjursfrågor, (SSIR) redogör för det arbete som dom jobbar med i sin förening.

På alla de möten de har hållit så är alla rörande överens om att en omskrivning av § 28 JF och § 23 JL måste ske NU.

SSIR har räknat ut vad rovdjuren kostar i vårt land per år, notan slutar på hiskeliga ca 2 miljarder.

SSIR vill att dessa beslut måste få tas lokalt:

- Förändring av rovdjurspolitiken.
- Lokal rovdjursförvaltning.
- Utvärdering av dagens konsekvenser av rovdjur.

Efter att alla inbjudna representanter fått haft sina anföranden så blev det en allmän frågestund.

Bertil Hedlund Dalarnas Stövarklubb, anser att även 150 föryngringar av varg är för mycket. SJF anser den nivån rimlig men det gör ej vi jägare menade Hedlund.

Brittas svarade: Att han tror att det är den nivån vi får lov att acceptera tills vi nått dit. Sen måste ställning tas till fortsatt utveckling eller någon form av förvaltning.

Inge Brorsson Furudal, Frågar: om det visar sig att den svenska vargstammen är uppbyggd av utplanterade vargar, kommer förbundet att ändra inställning i vargfrågan då?

Brittas svarar: Den frågan kan jag ej svara på.

Samma fråga ställde Inge Brorsson Furudal, till Riksjägarnas

förbundsjurist Bernt Lindqvist.

Lindqvist svarar: Självklart kommer då frågan i ett helt annat ljus, för då är det en brottslig handling som ligger bakom att vargen återkom till Sverige.

En fråga om att det håller på att bildas naturreservat från den norska gränsen i väster och emot kusten i öster ställdes, med en undring om detta skall hjälpa rovdjuren att få vara i fred.

Ingen kunde svara på den undringen, men Björn Sindens menade att så kan vara fallet, då det åtminstone hittills inom reservaten ej har varit tillåtet med någon jakt på rovvilt.

Stig Bergström Norrboda, frågade: vi har haft vargspår i flera dagar endast 20 meter från husen i Norrboda , vad ska vi göra?
Brittas svarade: Skydds jakt bör snarast tillåtas!

Då ingen talare eller fler fanns avslutade Mötesordf. Hermansson diskussionsstunden.

Conny Björklund Dalarnas Älghundsklubb redogör för den skrivelse som de har gjort där de kräver att paragrafändringen kommer till stånd NU.

Ordf Hermansson ställde frågan till mötet om dess mening var att följa de krav som Hansjö VVO har ställt gentemot Naturvårdsverket och Länsstyrelsen, och det är:

1. Ändring av § 28 JF och § 23 JL snarast.
2. Full ersättning för drabbade djurägare.
3. Jakt på varg skall snarast tillåtas.

Mötet svarade med ett enhälligt JA på alla dessa tre punkter.

Vakthavande polisbefäl på LKC Kent Lind, även eftersöksansvarig hos Dalapolisen, får ordet då han vill poängtera om hur viktigt det är att vi ej raserar den organisation som vi byggt upp kring trafikskadat vilt.

Polisen vill att vi EJ riskerar våra hundar vid eftersök i vargtäta områden, utan provar nya metoder med passkyttar etc.

Lind uppmanar mötet att ej iscensätta bojkotten mot trafikskadat vilt.

Ordf Hermansson ställer frågan till mötet om de ställer upp på att from 1/2-04 som påtryckningsmedel följande tre punkter:

1. Bojkotta eftersök som ej är orsakade av jägare.
2. Bojkotta rovviltsinventeringar.
3. Bojkotta stötning av närgångna älgar och björnar.

Pkt 1 besvarades med ett rungande JA.

Pkt 2 & 3 besvarades med ett enhälligt JA.

Mötet beslutade att utse en kommitté på 3 pers bestående av Inge Brorsson, Nils Björklund och Hans Ruste dessa skall vara kontaktpersoner och om dom bedömer att mötesbesluten fått avsedd verkan hos myndigheterna, har de rätt att avblåsa dessa påtryckningsmedel. Kommittén valdes enhälligt.

Mötet beslutade till sist att uppmana jägarorganisationerna att utnyttja Orsamötets beslutade stridsåtgärder i sina bemödanden att få jägarnas krav tillgodosedda.

Ett uppföljningsmöte kommer att hållas på Skeer den 28/4-04. Kl 18.30.

Ordf Hermansson tackar och avslutar mötet.

Ordförande
Ola Hermansson

Sekreterare
Mats Smids

Regeringen
Jordbruksdepartementet
103 33 Stockholm

Förslag beträffande ändring av 28 § jaktförordningen (1987:905) samt 5 § jaktlagen (1987:259)

Svenska Jägareförbundet får med anledning av de diskussioner som pågår såväl i Riksdagen som inom Naturvårdverket vad gäller en ändring av 28 § jaktförordningen samt 5 § jaktlagen härmed anföra följande.

För att förvalta den växande vargstammen i enlighet med riksdagens beslut om en Sammanhållen Rovdjurspolitik är det enligt Jägareförbundets bestämda uppfattning ytterst nödvändigt att göra ändringar i ovan nämnda lagrum. En orsak till den frustration och vanmakt som många djurägare känner är att rätten att försvara tamdjur mot rovdjursangrepp är så starkt begränsad och svår att tillämpa. Med stöd av § 28 Jaktförordningen enligt nuvarande lydelse har tamdjurets ägare eller vårdare rätt att döda varg eller andra stora rovdjur först om följande villkor är uppfyllda:

- minst ett tamdjur skall vara skadat eller dödat,
- det skall finnas skälig anledning att befara ett nytt angrepp,
- rovdjuret får endast dödas i omedelbar anslutning till angreppet.

Enligt förbundets uppfattning strider det mot svensk rättsuppfattning att man - i den situation då man inte lyckas avvärja angreppet på annat sätt - ska tvingas se på utan möjlighet att döda rovdjuret när det tamdjur man äger eller vårdar blir angripet. Därtill är nämnda lagrum så svårtolkat för en lekman att djurägare kan förledas att döda rovdjur utan lagligt stöd, medan andra på grund av osäkerheten

beträffande tolkningen avstår även om villkoren är uppfyllda. Dessa tolknings-svårigheter poängterades av Rovdjursutredningen (SOU 1999:146), som vid samtal med tamdjursägare konstaterade att många har en mycket oklar uppfattning om möjligheterna att ingripa utan myndighetstillstånd.

(Tolknings-svårigheten har vidare befästs i det s.k. "Gräsövargsmålet", Svea Hovrätts dom den 15 dec. 2003, B3950-03).

Mot denna bakgrund ansåg utredningen att en sådan bestämmelse måste vara så enkelt utformad att var och en har rimliga möjligheter att i förväg bedöma när han eller hon får ingripa. Utredningen föreslog i detta avseende bl.a.:

dels att

- **Ägaren eller vårdaren av ett tamdjur får döda en björn, järv, lo eller varg som är *under direkt angrepp* på tamdjuret.**

och dels att

- **Utöver markinnehavaren får även ägaren eller vårdaren av tamdjur vidta lämpliga skrämselfåtgärder i syfte att motverka skador av vilt.**

Svenska Jägareförbundet anser att rovdjursutredningens förslag alltjämnt har den bästa verklighetsförankringen, ett brett stöd i det allmänna rättsmedvetandet och från alla aspekter är ändamålsenligt. Förslaget fick dessutom ett överlag positivt gensvar i den aktuella remissrundan. En förändring av lagtexten enligt utredningens förslag skulle skapa större klarhet i tillämpningen av skyddsjaktsparagrafen och samtidigt understödja acceptansen för den svenska rovdjurspolitiken. Det sistnämnda behovet kan inte överskattas. Mot denna bakgrund föreslår Jägareförbundet att de aktuella bestämmelserna får den utformning som Rovdjursutredningen ursprungligen föreslog.

Avslutningsvis får Jägareförbundet erinra om den hemställan om ändring i 23a § och 27 § jaktförordningen som förbundet lämnade in 2003-06-16. Dessa förändringar sammantaget har enligt förbundets uppfattning stor betydelse för rovdjurspolitikens genomförande.

SVENSKA JÄGAREFÖRBUNDET

Owe Wiktorin
Ordförande

Håkan Weberyd
T.f. generalsekreterare

Dalaupproret
2004-03-27

Pressmeddelande

- Eftersöksbojkotten hävs

Tidigare pressmeddelanden från Dalaupproret 2004-01-28, 2004-02-04 och 2004-02-11.

Dalaupproret rekommenderar de eftersöksjägare, viltvårdsområden, jaktklubbar och motsvarande inom de kretsar som anslutit sig till de bojkottaktioner som beslutades på stormötet i Skeer 2004-01-20 att tills vidare häva bojkotten mot att medverka i eftersök av trafikskadat vilt. Skälen till att vi avbryter denna bojkott är främst att vi konstaterat att vår landshövding, Ingrid Dahlberg initierat arbetet med att få till en ändrad skrivning av den orättfärdiga § 28 i Jaktförordningen (JF), så att ägare av tamdjur (inkl hundar) får rätten att freda sina tamdjur vid direkt rovdjursangrepp. Ingrid Dahlberg har, trots sannolikt motstånd från sina handläggare av rovdjursfrågor, drivit denna fråga i kontakter med Naturvårdsverket (NV) och regeringen och fått igång processen. Ett arbete med att ändra en förordning, som ju meddelas av regeringen, tar en relativt lång tid med samråd, remisser och slutligt beslut. Vårt beslut att nu rekommendera att tills vidare häva eftersöksbojkotten är ägnat att ge vår landshövding en stor eloge för hennes insatser och arbetsro för de instanser som arbetar fram den ändrade skrivningen. I fortsatt dialog med landshövdingen och andra parter vill vi arbeta för förverkligande av Dalaupprorets övriga krav, ersättningsfrågor, generösare skydds jakt även omfattande varg och klarläggande av konsekvenser av vargpopulationens tillväxt.

I detta sammanhang är det viktigt att framhålla att vårt beslut om att

häva bojkotten på intet sätt har påverkats av ordförandens i Jägareförbundet, Ove Viktorin, brev som i dagarna gått ut till eftersöksjägare att avbryta bojkotten. Hans beskrivning av bojkottande jägare som oetiska och trafikskadat vilts lidande är inget annat än populistpropaganda, som vi ofta sett i lokalpressens insändare. Vad är det för skillnad på lidande hos skadade djur om det är eftersöksjägare eller polis som slutligen avlivar djuret? Hans inlägg har snarare försvårat vårt beslut.

Vi talesmän för Dalaupproret vill samtidigt påpeka att bojkotterna mot rovdjursinventeringar och stötning av björn kvarstår. Motivet härtill är som tidigare vårt bristande förtroende för tjänstemännen på NV och vår länsstyrelse. Härvidlag har den uteblivna lodjursjakten utanför renbetesområdena spelat en viktig roll. Även de regionala (LST) tjänstemännens bristande empati för och oförmåga att förstå lokalbefolkning och jägare och att föra en nyanserad dialog med dem har haft betydelse. Exemplet härpå är många. Ett flagrant exempel är deras ovilja att tillmötesgå berättigade krav på skydds jakt av björn i Bingsjö i våras.

Vi fortsätter vårt arbete med att även påverka och informera våra riksdagsmän om Dalaupprorets krav inför den offentliga utfrågning i rovdjursfrågor, som ska direktsändas i TV 24 från miljö- och jordbruksutskottet den 2 mars. Fortsatt påverkan och information om dessa frågor till våra riksdagsmän måste till inför rovdjursdebatten och besluten i riksdagen den 21 april. Vid nästa Skeer-möte den 28 april får vi se hur långt man har kommit hos myndigheter, regering och riksdag.

Jägareförbundet regionalt i Dalarna och grannlänerna Värmland, Örebro och Gävleborg har via uppvaktningsrapporter och skrivelser tidigare hos berörda myndigheter yrkat på att tidigarelägga en utvärdering av konsekvenserna av vargetableringarna i Mellansverige. Inom kort kommer även förbundet centralt att göra samma yrkande. Dalaupproret stöder detta yrkande och anser det viktigt att starta detta arbete snarast eftersom en sådan utvärdering med nödvändighet kommer att ta viss tid, då vargpopulationen kan komma att växa långt utöver de nationella målen. I detta avseende är kommunledningens agerande i Rättviks kommun berömvärdt i och med att man beslutat att starta en kommunal beredning med liknande syften.

För Dalaupproret

Nils Björklund, Inge Brorsson, Hans Ruste

Besök vår hemsida <http://w1.250.telia.com/~u25016148>